

**SVEUČILIŠTE U SPLITU
FILOZOFSKI FAKULTET**

Odsjek za sociologiju

Predmet: *Suvremene metodološke paradigme u sociologiji 1*

Akademska god. 2006/07.

Studentica: Ivana Brstilo

«**SOCIOLOŠKO ISTRAŽIVANJE U POSTMODERNOM KONTEKSTU**»
(**metodološki esej**)

*recenzentice: prof.dr. Anči Leburić (Filozofski fakultet u Splitu)
asist. Zorana Šuljug (Filozofski fakultet u Splitu)*

Esej je recenziran 01.02.2007. i prema Odluci Povjerenstva za izdavačku djelatnost Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Splitu, donesenoj dana 10.04.2007., postavljeno na www.ffst.hr (službenoj WEB stranici Filozofskog fakulteta u Splitu)

Sociologija kao društvena znanost prati promjene, objašnjava trendove i pokušava razumjeti stvarnost i njenu strukturu. Društvena kontekstualizacija je njen fokus pri čemu svoja istraživanja i proizašle rezultate smješta u odgovarajući kontekst, teorijsku paradigmu ili empirijsku dimenziju.

Postmodernizam je termin visokog izazova. Njegovu definiciju je gotovo nemoguće sažeti u jedinstvenu misao, no ipak, uzevši u obzir zajedničke segmente koji se javljaju u radovima na istoimenu temu, možemo tvrditi kako postmoderni kontekst podrazumijeva raspravu o fragmentaciji, identitetu, diskursu, negaciji tzv. *Velikih priča*, jeziku kao promjenjivom i neodređenom sustavu višeznačnih pojmova i tekstualnosti.

Sociologija svoje istraživačke metode nastoji prilagoditi problemu ili fenomenu kojeg cilja razumjeti pri čemu je za postmodernizam, ali i općenito, iznimno važno da temeljito prouči (unaprijed istraži, prati i pripremi) karakteristike i specifičnosti odabrane teme kako bi planiranim djelovanjem izabrala upravo one metode (odgovarajuće metodološke pristupe i tehnike) koji će dati najpreciznije rezultate.

Promatrati kvalitativnu metodu kao takvu, čak i ako sistematiziramo njene nedostatke i eventualne prednosti, potpuno je promašeno, ako njen i predmet istraživanja ne stavimo u odgovarajući kontekst. Kako holizam kvalitativnog istraživanja naglašava, bez konteksta je nemoguće razumjeti problem, postaviti dijagnozu, odrediti terapiju... objasniti i shvatiti, predvidjeti i uzročno-posljedično korelirati.

Kontekstualizirajući sociološko istraživanje u postmodernističku paradigmu, susrećemo se s paradoksom koji taj termin implicira, jer se bazira na ambivalentnosti, subjektivizmu, irelevantnosti i iracionalizmu koji ruše definicije, preziru teorije, zaziru od «stavljanja u okvire». Ipak, istraživanje je proces i u koji se uključuje niz pojedinaca, tema i metoda što ukazuje na mogućnost objašnjavanja gotovo svih, pa i kaosno egzistirajućih fenomena.

Kvantitativnim istraživanjem baš kao i kvalitativnim, moramo istražiti razdoblje (post)modernizma kako bi obuhvatili čitavi spektar uzroka i posljedica, događaja i pravaca i to onih u umjetnosti, arhitekturi, preko književnih djela do političkih govora kako bi se ustvrdilo pouzdanim statističkim mjerenjem i nepristranim opažanjima, koliko se (ako se uopće) mijenjaju vrijednosti, norme, identiteti osoba i slike društva.

Nije dovoljno samo postaviti hipoteze niti plasirati podatke već ih staviti u kontekst. To znači odrediti mjesto i vrijeme; prostor i period u kojem se potencijalni/istraživani problem razvija, u kojem egzistira. Potrebno je uzeti u obzir aktualnost i relevantnost, makro i mikro dimenzije. I mada je postmodernizam kompleksan kao pojam i pojava, sociologija uspješno otkriva njegovo naličje jer afirmira karakteristične paradoksalnosti, ne preuveličavajući ideje koje promiče.

U koraku s vremenom, sociološko istraživanje može odgovoriti na izazove svih, pa i kontroverznih fenomena kao što je postmodernizam.